

Tako se pase živina ves dragi dan po tečnih pašah, na večer pa se med petjem pastirjev domu žene in v ograjo zapré. Ko se zmračí, se snidejo pastirji pri enem ali pri drugem svojih sosedov, ter se pri njem ves večer kratkočasijo. Na ta način preteče dan za dnevom.

Ko se pa začne zima približevati, poslové se tudi pastirji od ljubljenih planín in dragih bajtic ter se spravljajo domu težko obloženi s planinskim sirom in željno pričakovani od svojih znancev in sosedov.

Glejte, tako življenje je po planinah; ali se vam ne dopade?

Bukovski Tone.

Drevesce.

Pri mojem drevescu
Zmir vetrič pihljá,
In z listjem šaljivo
Po vejah igra.

Veseli se ptički
Med cvetje zberó,
In pesnice lepe
Izbrane pojó.

Živalice drobne
Se zgodaj glasé,
Očeta v nebesih
Po svoje častó.

Tud' jaz na vse zgodaj
K drevescu hitim,
Da z drobinimi ptički
Očeta častim.

— č.

Prebrisan kmet.

V Parizu, glavnem mestu francoske dežele, so na teržni dan prodajali mesarji mesó.

Pripeti se, da pride memo mesnice tudi neki kmet, ki je bil vpervič v Parizu.

„Pojdi sím, pojdi,“ kliče ga majhen mesar, „ter vzemi kaj s seboj!“

— Priprosti kmetič pristopi bliže ter vzame telečjo kračo, katero pobaše v bisago — in odide naprej.

„Oho! to ne gre takó, plačaj poprej,“ kriči za njim mesar.

Kmetu se to čudno zdi od mesarja, ki ga je poprej vabil in mu rekel, da naj kaj s seboj vzame, a zdaj ga kar naravnost tirja, da mora plačati.

Hitro korači nazaj k mesarji ter ga vpraša: „He, brate! ali nisi poprej rekel: Vzemi kaj s seboj! za plačilo nisem jaz slišal niti najmanje besedice.“

„Moraš plačati“ vpije mesar.

„Tedaj dobro, če pa nimam nič denarja boš menda tudi zadovoljen, ako ti zapojem tako pesem, ktera bo tebi prav po volji.“

„Nó, ako tako pesem zapoješ, da mi bo dopadla, hočem te oprostiti dolga.“

Kmet začne peti, — poje zdaj to, zdaj zopet drugo pesem, — začne